

relser i Bogen anføres i Centimeter; men det almindelige Maal i vore Hjem er dog Alen. Men alt sligt kan jo rettes i en ny Udgave. Gid den første da snart maa blive udsolgt!

Acton.

Kvindesagen paa Rigsdagen.

En Sags parlamentariske Historie har sin Betydning for enhver, som — umiddelbart eller middelbart — vil bevæge Rigsdagen til at fremme Sagen videre.

Her skal kun gives nogle Vink til Vejledning for dem, som ved Selvstudium kunde ønske at finde Traaden i et eller andet af de Spørgsmaals Historie, som nærmere berøre Kvindesagen.

For saa vidt Forhandlingerne paa Rigsdagen have sat Frugt i en *særlig Lov*, hvorved et saadant Spørgsmaal for et længere Tidsrum er løst, vil Vejledningen lettest findes i de s. k. „Schous Forordninger“, udgivne af Kolderup-Rosenvinge indtil 1850, derefter af Algreen-Ussing indtil 1871, da den officielle „Lovtidende“ begynder (i Sagregister til „Lovtidende“ for de første tolv Aar, 1871—82, S. 135: „Kvindens Retsstilling“). Her finder man ved enhver Lovs Text den Henvisning til Rigsdagstidende, som er nødvendig.

Men af *Love*, som *udelukkende* vedkomme Kvinden, gives der kun meget faa. Lovene af 29de December 1857 (om Kvindens *Myndighed*) og af 7de Maj 1880 (om gift Kvindes *Formueraadighed*) ere i Grunden de eneste i strængere Forstand. Lov af 29de Marts 1867 (om Ansættelse af *Lærerinder* ved de offentlige Skoler) vedkommer jo nemlig ikke saa meget Kvinden i Almindelighed. Det samme gjælder saadanne Love som den af 5te Januar 1851 (om Embedsmænds *Enker*), de af 8de Maj 1856 og 15de Maj 1875 (om *Jordemødre*) og muligvis endnu enkelte andre. — Af Love, som *til Dels* vedkomme Kvinden, er Lov af 29de December 1857 (om Forandring i *Arveforordningen* af 1845) den mærkeligste, for saa vidt som den første af dens to Paragraffer ophæver den s. k. „Broderlod“, og lader „ogsaa i den nedstigende Linie Mand og Kvinde gaa i lige Arv.“